

Koos Karssen: eerste onafhankelijke voorzitter SNF

Koos Karssen vertelt over zijn tijd bij SNF

Na 9,5 jaar draagt Koos Karssen, voorzitter van het eerste onafhankelijke bestuur van SNF, het stokje over aan Anja Jongbloed. Koos blikt in dit interview terug op zijn tijd bij SNF. Hij vertelt over de doelen die hij heeft bereikt, de uitdagingen waar hij tegenaan liep en hoe hij de toekomst van SNF voor zich ziet.

Voordat Koos werd gevraagd als voorzitter bij SNF was hij al betrokken bij verschillende initiatieven omtrent wonen. Tijdens zijn tijd als burgemeester in Maassluis was hij als portefeuillehouder Wonen verantwoordelijk voor de bouwproductie in de Stadsregio Rotterdam. Zo raakte hij bekend met de verschillende onderwerpen en problematiek rondom wonen en arbeidsmigratie. Daarnaast werd hij tijdens zijn burgemeesterstijd gevraagd om lid te worden van de commissie Ruimte en Wonen bij de VNG. In die hoedanigheid, als commissielid, ondertekende hij een Nationale verklaring huisvesting arbeidsmigranten om de problematiek rondom arbeidsmigratie en wonen aan te pakken. Hij werd gevraagd als nationale ambassadeur en trok zo het land door om gemeenten aan te sporen goede woningen voor arbeidsmigranten te faciliteren.

Van klein clubje naar een groot keurmerk

Net voordat Koos met pensioen zou gaan, werd hij gevraagd om als voorzitter aan de slag te gaan in het eerste onafhankelijke bestuur van SNF. Toen Koos 9.5 jaar geleden met deze functie begon was SNF nog een klein clubje. Koos vertelt: “We begonnen met z’n drieën in het bestuur. We gingen aan de slag met 20.000 bedden, dat is natuurlijk redelijk beperkt. We wilden in die tijd eigenlijk drie dingen bereiken: meer

bedden, meer bekendheid en meer kwaliteit.” SNF staat tussen de arbeidsmigranten, de bedrijven en de overheid in. “Dit maakte het werk moeilijk maar gaf ook een mooie uitdaging om balans te vinden”, aldus Koos.

Koos vervolgt: “Inmiddels hebben we 150.000 bedden, een enorme groei. Dit komt door twee dingen: Er kwamen meer wetten rondom de huisvesting van arbeidsmigranten. En de markt wilde graag een keurmerk. Men was op zoek naar kwaliteit en wilde geen gedoe meer.”

Samen met twee bestuurlijke collega’s, uit de vakbondsbeveging en uit de uitzendwereld, heeft Koos 9.5 jaar lang het bestuur gevormd. Het samenwerken ging volgens hem altijd goed: “We hadden weinig onenigheid en er werd onderling altijd naar consensus gezocht.”

Uitdagingen

Een van de belangrijkste pijlers bij SNF was kwaliteit. Koos verduidelijkt: “Als er iemand, bijvoorbeeld uit de media, contact met me opnam wilde ik altijd met zekerheid kunnen zeggen dat de bedrijven met het keurmerk in orde waren. In het begin was dat lastig, we hadden niet de capaciteit om jaarlijkse controles te doen of ongevraagd langs te komen. Nu, na zoveel jaar, kan ik zeggen dat het ons is gelukt.”

Een andere uitdaging was het betrekken van de arbeidsmigrant bij het opstellen van normen. Koos: “Er is altijd goed contact met de uitzenders en de inspectie-instellingen. De arbeidsmigrantengroepen zijn echter minder goed ondergebracht in adviesraden. Dat is lastig, een oorzaak hiervoor is dat deze groep arbeiders niet goed verenigd is. Mensen werken vaak maar tijdelijk in het land en sluiten zich daarom niet snel aan bij verenigingen of vakbonden. Aan tafel bleef het dus altijd bij stichtingen die zich bekommerde om de omstandigheden.”

Mooie dingen bereikt

“Als keurmerk hebben we mooie dingen bereikt, we hebben op dit moment een dekking van 40% van de markt, schatten we in. Daarnaast betekent het keurmerk ook echt iets. Met de verscherpte inspecties is de waarde van het keurmerk nu hoog. Als een bedrijf het keurmerk draagt betekent het dat de huisvesting daar goed geregeld is en aan alle normen voldoet”. Koos gaat verder: “Naast dat we in Nederland mooie dingen hebben bereikt is ook het contact met het buitenland beter geworden. In de grensgebieden is er nu steeds meer contact met gemeenten in de buurlanden. Bedrijven die in Nederland gevestigd zijn maar hun arbeiders over de grens huisvesten moeten ook daar aan dezelfde Nederlandse huisvestingsnormen voldoen.”

Het stokje overdragen

Gevraagd naar wat hij zijn opvolger wil meegeven benoemt Koos een aantal dingen: “Allereerst heb je als bestuurder te maken met zoveel partijen. Een goede relatie opbouwen met al deze mensen is belangrijk. Ik heb er vertrouwen in dat Anja dit goed gaat kunnen.”

Naast deze algemene aanbeveling benoemt hij ook nog drie punten specifiek over de werkzaamheden binnen de stichting: “Op het gebied van huisvesting van arbeidsmigranten zijn er op dit moment twee keurmerken: SNF en het AKF. Voor het functioneren van de keurmerken zou het goed zijn om deze twee

samen te voegen.” Het tweede punt dat hij benoemt gaat over de samenwerking met gemeenten: “Ik ben lang en intensief bezig geweest om de samenwerking met gemeenten te bevorderen. Hoewel steeds meer gemeenten ons kennen blijft echt samenwerken soms nog moeilijk. Het zou goed zijn om deze samenwerking te intensiveren, dan wordt het ook makkelijker om bijvoorbeeld illegaliteit aan te pakken. Het laatste jaar is er meer contact met VNG en zetten we steeds meer stappen in de goede richting maar ook hier zal mijn opvolger energie in moeten steken. Het derde punt is de uitvoering van de adviezen van de commissie Roemer, die heeft geadviseerd de minimale ruimte per persoon op 15m² te bepalen en ook het principe van één persoon per slaapkamer aan te houden. Dat is een grote maar ook prachtige uitdaging.”

Het leukste aan de taak als voorzitter

Koos: “Het leukste binnen mijn functie waren de tochten door het land. Ik ben bij allerlei bedrijven geweest waar arbeidsmigranten gehuisvest waren. Bedrijven die aardbeien, preien, appels en peren verwerken maar ook andere soorten bedrijven heb ik bezocht. Ik heb daar heel veel gezien en heel veel ondernemers en arbeidsmigranten gesproken. Dat verrijkt je kennis en je begrip over wat er speelt en wat er belangrijk is.”

Bedankt Koos

Op de vraag wat Koos nu gaat doen is het antwoord kort: “Ik heb gelukkig genoeg hobby’s en een grote familie, dus ik zal me niet snel vervelen.” Als afsluiter zegt hij: “Ik kijk heel positief terug op mijn tijd bij SNF, de grote stappen die we hebben gezet en wat we allemaal hebben bereikt. Ik wil graag alle mensen waar ik mee heb samengewerkt bedanken. Ook Wissenraet Van Spaendonck en Jolet Woordes wil ik nog speciaal benoemen. Doordat zij aan de achterkant alles voor de stichting regelde kon ik mijn functie als bestuurder goed uitoefenen.”

Tot slot willen we Koos, namens SNF, bedanken voor al zijn enthousiasme, kennis en inzet. We kijken terug op een tijd waarin veel bereikt is en waarin de basis is gelegd voor een mooie toekomst.